

Interwenient popierający stronę pozwaną: Urząd ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych (przedstawiciele: M. Adam i A. Cilea, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 263 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności w części decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 grudnia 2018 r., uznającej niektóre wydatki za niekwalifikowalne do celów dotacji na 2017 r. oraz nakazującej zwrot dotacji oraz stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu o sygnaturze FINS-2019-5, doręczonej skarżącej w dniu 14 stycznia 2019 r., w sprawie wkładu finansowego na rzecz skarżącej na 2019 r., w zakresie w jakim uzależnia wypłatę przez Parlament Europejski kwoty prefinansowania równej 100 % maksymalnej kwoty wkładu od dokonania uprzednio zwrotu określonych kwot.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Parlamentu z dnia 10 grudnia 2018 r., uznającej niektóre wydatki za niekwalifikowalne do celów dotacji na 2017 r. oraz nakazującej zwrot dofinansowania, w zakresie w jakim decyzja ta zmieniła klasyfikację kwoty dotyczącej konferencji, która odbyła się w Kampali (Uganda) w dniach 13–15 lipca 2017 r., wynoszącej 91 546,58 EUR, na wydatki niekwalifikowalne.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Parlamentu FINS-2019-5 z dnia 14 stycznia 2019 r., w sprawie wkładu finansowego na rzecz Alliance of Conservatives and Reformists in Europe (ACRE) na 2019 r., w zakresie w jakim w art. I.5.1 uzależnia ona wypłatę kwoty prefinansowania równej 100 % maksymalnej kwoty wkładu od dokonania uprzednio zwrotu określonych kwot.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Parlament Europejski pokrywa własne koszty postępowania oraz jedną trzecią kosztów poniesionych przez ACRE. ACRE pokrywa dwie trzecie swoich kosztów.
- 5) Urząd ds. Europejskich Partii Politycznych i Europejskich Fundacji Politycznych pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Wyrok Sądu z dnia 25 listopada 2020 r. – Bronckers / Komisja

(Sprawa T-166/19) (¹)

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Porozumienie między Wspólnotą Europejską a Meksykańskimi Stanami Zjednoczonymi w sprawie wzajemnego uznawania i ochrony oznaczeń napojów spirytusowych – Dokumenty przedstawiane w ramach Wspólnego Komitetu – Odmowa udzielenia dostępu – Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w odniesieniu do stosunków międzynarodowych – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej]

(2021/C 28/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marco Bronckers (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Kreijger)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Ehrbar i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2019) 150 final z dnia 10 stycznia 2019 r. oddalającej wniosek potwierdzający o dostęp do dokumentów „Tequila cases found by the Tequila Regulatory Council to be informed to the European Commission [Ares(2018) 4023479]” i „Verification Reports in the European Market (Reportes de Verificación en el Mercado Europeo) [Ares(2018) 4023509]”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Marco Bronkers zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Sądu z dnia 2 grudnia 2020 r. – Kalai / Rada

(Sprawa T-178/19) (¹)

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Prawo obrony – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie – Proporcjonalność – Prawo własności]

(2021/C 28/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nader Kalai (Halifax, Nowa Szkocja, Kanada) (przedstawiciel: adwokat G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i P. Plaza García, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 18I, s. 13), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 18I, s. 4), decyzji Rady (WPZiB) 2019/806 z dnia 17 maja 2019 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 36), rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/798 z dnia 17 maja 2019 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 1), decyzji Rady (WPZiB) 2020/719 z dnia 28 maja 2020 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2020, L 168, s. 66) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/716 z dnia 28 maja 2020 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2020, L 168, s. 1) w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego, oraz po drugie, oparte na art. 268 TFUE żądanie naprawienia szkody, którą skarżący miał ponieść w związku z tymi aktami.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nader Kalai pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 182 z 27.5.2019.